

Sygn. akt II K 1229/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

24 lutego 2021r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Gabriela Krakowiak

po rozpoznaniu na rozprawie 24 lutego 2021r.

s p r a w y: **T. J.**

syna J. i A. zd. C.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 02 lutego 2017 roku w J. na ul. (...) woj. (...), kierował po drodze publicznej pojazdem marki F. (...) wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie sygn. akt II K 981/15 zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 12 miesięcy od 05.03.2016 r. do 05.03.2017 r.

tj. o czyn z art. 244 k.k.:

I. uznaje oskarżonego **T. J.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 244 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych każda;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **T. J.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1437,60 złotych, w tym na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu 400 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1229/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do			

części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.

1.
USTALENIE
FAKTÓW

Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód	Numer karty
1.1.1.	T. J.	art. 244 k.k.	T. J. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, w sprawie sygn. akt II K 981/15, m.in. za czyn z	Odpis wyroku Dane o karalności	k.14; k.20.

			art. 178a § 1 k.k.. W wyroku tym wymierzono mu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku zobowiązując go do zwrotu dokumentu uprawniającego go do prowadzenia pojazdów. Wyrok uprawomocnił się 5 marca 2016 r.		
1.1.1.	T. J.	art. 244 k.k.	T. J. 2 lutego 2017 roku kierował po drodze publicznej tj. jadąc ul. (...) w J. samochodem F. (...).	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego; Zeznania K. R.; Zeznania J. R.	k.256-261; k.270, 305; k.278, 305-306.
Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód	Numer karty
1.2.1.	T. J.	art. 244 k.k.	T. J. nie był kierowcą samochodu F. (...) który 2	wyjaśnienia oskarżonego	k.256-261.

			lutego 2017 roku poruszał się ul. (...) w J.	
2. Ocena DOWOdów				
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
L.p. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
2.1.2.	Wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego były wiarygodne w zakresie w jakim podał, iż 2 lutego 2017 roku poruszał się pojazdem F. (...), gdyż znajdowały one potwierdzenie w zeznaniach świadków K. R. i J. R.. Wiarygodne były również wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim wskazał, iż wiedział, że orzeczono wobec niego sądowy zakaz prowadzenia pojazdów gdyż oskarżony nie miał powodów by wskazywać na obciążające		

		go okoliczności, gdyby nie miały one miejsca w rzeczywistości.	
2.1.2.	Zeznania K. R.	Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego – miał kontakt ze zdarzeniem wyłączanie z racji swoich obowiązków służbowych. Toteż nie miał powodów by podawać nieprawdziwe, obciążające oskarżonego okoliczności narażając się przez to na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań. Nadto okoliczność wskazane w zeznaniach świadka korespondowały z zeznaniami J. R.. Skoro świadkowie ci kategorycznie wskazali, iż to oskarżony kierował samochodem (nie zaś jakkolwiek inna osoba) odmienne wyjaśnienia oskarżonego były niewiarygodne.	

		<p>Podkreślić należy, iż K. R. zapewnił, że rozpoznał oskarżonego – w czasie gdy on kierował pojazdem będącym w ruchu – gdyż był dzielnicowym w rewirze, w którym mieszał w tym czasie oskarżony dodając, że z tego powodu, iż wiedział, że oskarżony ma aktywny zakaz kierowania pojazdami podjęto decyzję o zatrzymaniu prowadzonego przez niego pojazdu. Te okoliczności czyniły zeznania świadka logicznymi a przez to wiarygodnymi.</p>	
2.1.2.	Zeznania J. R.	<p>Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego – miał kontakt ze zdarzeniem wyłączanie z racji swoich obowiązków służbowych. Toteż nie miał powodów by podawać nieprawdziwe, obciążające oskarżonego</p>	

okoliczności
narażając się
przez to na
odpowiedzialność
karną za
składanie
fałszywych
zeznań. Nadto
okoliczność
wskazane w
zeznaniach
świadka
korespondowały
z zeznaniami
K. R.. Skoro
świadkowie ci
kategorycznie
wskazali, iż to
oskarżony
kierował
samochodem
(nie zaś
jakakolwiek inna
osoba)
odmienne
wyjaśnienia
oskarżonego
były
niewiarygodne.
Podkreślić
należy, iż J.
R. zapewnił, że
podjęto decyzję
o zatrzymaniu
kierowanego
przez
oskarżonego
pojazdu tylko z
tego powodu, że
K. R. rozpoznał
oskarżonego –
w czasie gdy
on kierował
pojazdem
będącym w
ruchu – o
którym wiedział
z racji czynności
służbowych, że
ma aktywny

		zakaz kierowania pojazdami. Te okoliczności czyniły zeznania świadka logicznymi a przez to wiarygodnymi.	
2.1.1., 2.1.2.	Dowody z dokumentów	Dokumenty sporządzono w odpowiedniej formie, pochodzą od uprawnionych podmiotów, ich rzetelności nie kwestionowano podczas procesu.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
L.p. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
2.2.1.	Wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim zapewnił, iż to nie on kierował 2 lutego 2017r.	

		<p>samochodem F. (...) który poruszał się ul. (...) w J. były niewiarygodne bowiem pozostawały w sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami K. R. i J. R.. Gdyby bowiem ci funkcjonariusze Policji nie mieli pewności, iż to oskarżony (a nie jakakolwiek inna osoba) jest kierowcą tego samochodu, nie podjęliby wobec niego interwencji, która spowodowała, iż musieli zawrócić swoim radiowozem za pojazdem kierowanym przez oskarżonego.</p>	
3.	<u>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</u>		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
X	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania	część wstępna wyroku i pkt I części dyspozytywnej wyroku	T. J.

	zgodna z zarzutem			
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
<p>T. J. swoim zachowaniem z 2 lutego 2017 roku polegającym na tym, że na ul. (...) w J. kierował po drodze publicznej pojazdem marki F. (...) wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie sygn. akt II K 981/15 zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 12 miesięcy od 05.03.2016r. do 05.03.2017r., wyczerpał znamiona czynu z art. 244 k.k.</p> <p>Oskarżony wiedział, że ma orzeczony taki zakaz toteż, kierując pojazdem po upływie niespełna jedenastu</p>				

miesiący od
uprawomocnienia
się wyroku
dopuścił się tego
czynu umyślnie.

Oskarżony jest
zdolny do
zawinienia.

Zważywszy, iż
w dacie czynu
oskarżonego (2
lutego 2017
roku)

obowiązywała
inna ustawa –
kodeks karny –
niż w dacie
wyrokowania,

Sąd zastosował
ustawę

uprzednio
obowiązującą (w
dacie czynu
oskarżonego),
gdyż była ona
względniejsza
dla oskarżonego.

W dacie czynu
oskarżonego nie
obowiązywał

bowiem art. 42
§ 1a pkt 2
k.k. który został
wprowadzony

do kodeksu
karnego ustawą
z dnia 23 marca
2017 r. (Dz.U. z
2017 r. poz. 966)
od 1 czerwca
2017r. Tym

samym ustawa
ówcześnie

obowiązująca
nie powodowała
konieczności
orzeczenia

wobec

<p>oskarżonego obecnie obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Tym samym do kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego zastosowano przepis art. 4 § 1 k.k.</p>				
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>			
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.</p>				
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>			
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania.</p>				

	3.4. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania.				
	3.5. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.				
4. <u>KARY,</u> <u>Środki Karne,</u> <u>PRzepadek,</u> <u>Środki</u> <u>Kompensacyjne</u> <u>i środki</u> <u>związane z</u> <u>poddaniem</u> <u>sprawcy</u> <u>próbie</u>				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności.	
T. J.	pkt I części dyspozytywnej wyroku	Zarzut w części wstępnej wyroku	Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez	

oskarżonego
występku był
większy niż
nieznaczny. Za
surowszym
potraktowaniem
zachowania
oskarżonego
przemawiał fakt,
że kierował on
samochodem w
godzinach
popołudniowych
(a zatem gdy
natężenie ruchu
jest większe)
poruszając się
istotną dla J.
drogą co także
potęgowało
natężeniu ruchu.

Sąd uznał, iż
kara o
charakterze
wolnościowym,
przy
zastosowaniu
art. 37a k.k.,
w wymiarze
200 stawek
dziennych
grzywny będzie
wystarczającą
dolegliwością,
by wdrożyć
oskarżonego do
przestrzegania
porządku
prawnego (cel w
zakresie
prewencji
indywidualnej)
oraz wykazania,
iż przestępstwo
nie pozostaje bez
odpowiedniej
dolegliwości
karnej co utrwali
prawidłowe

			<p>wzorce społeczne (cel w zakresie prewencji generalnej). Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 20 złotych Sąd wziął pod uwagę deklarowaną przez oskarżonego sytuację majątkową tj. miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1000 euro (art. 33 § 3 k.k.).</p>	
<p>5. <i>Inne</i> <u>ROZSTRZYGNIECIA</u> <u>Zawarte w</u> <u>WYROKU</u></p>				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności.	
<p>6. <i>inne</i> <u>zagadnień</u></p>				
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do</p>				

<p>wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę.</p>		
<p>7. <u>Koszty procesu</u></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności.</p>	
<p>pkt II części dyspozytywnej wyroku</p>	<p>Oskarżony posiada stale miesięczne dochody z pracy toteż może samodzielnie ponieść koszty procesu bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny. Tym samym Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 1437,60 złotych, w tym na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach</p>	

	karnych wymierzył mu 400 złotych opłaty.	
6. <i>Podpis</i>		